

Farní věstník

ZÁŘÍ 2019

Vydává Římskokatolická farnost Telč
ročník XXVII, číslo 9

Být za hlupáka?

Ježíš praví: „Když strojíš hostinu, pozvi žebráky a mrzáky, chromé a slepé. A budeš blahoslavený, protože oni ti to nemají čím odplatit. Dostaneš však odměnu při vzkříšení spravedlivých.“ (Lk 14, 13-14a)

Nad některými výzvami z evangelií si člověk musí lámat hlavu. Má je brát doslova? Nebo je má chápat tak „obrazně“, že z nich vlastně nic nezbude? Tak se můžeme ptát i nad touto Ježíšovou výzvou. Máme zvát na hostinu žebráky, mrzáky, chromé? Dnes bychom asi řekli: Prokazovat dobro bezdomovcům, psychicky nemocným, špatně ekonomicky zajištěným.

Smysl této Ježíšovy výzvy je zřejmý až z připomenutí, že jde o ty, kteří nám naše dobré konání nemohou odplatit. Nejde tedy v první řadě o to, koho z potřebných máme upřednostňovat, ale o to, co je v pozadí našeho rozhodování, čeho chceme dosáhnout.

Jde nám opravdu o nezištné posloužení potřebným lidem, se kterými se dělíme o to, co máme k dispozici, ať je to hmotný majetek nebo čas či zájem? Nebo jde vlastně o vypočítavé chování vůči li-

dem, od kterých můžeme čekat protislužbu, výhody?

Pokud pochopíme a přijmeme Ježíšovu výzvu, abychom byli dobří k těm, kteří nám naše dobré konání nemohou odplatit, musíme ovšem počítat s tím, že budeme v očích druhých lidí spíš za hlupáky než za ty, „kteří se vyznají“. Protože na své nezištné dobročinnosti opravdu v tuto chvíli nevyděláme..

Příslib, že odměnu obdržíme „při vzkříšení spravedlivých“ ale není laciným odkazem na vzdálenou budoucnost, která kdoví, zda se uskuteční. Je to odkaz na skutečnost, která nepodléhá moci lidí, protože je zcela Boží. Je jistější než to, co teď držím pevně v ruce, byť by to byla zlatá cihla.

*Převzato: Aleš Opatrný
Redakčně upraveno*

Bohoslužby v měsíci září 2019

Ne 1. 9. 2019	7:30	sv. Jakub
	9:00	sv. Jakub
	10:30	Matka Boží
So 7. 9. 2019	18:00	Matka Boží
Ne 8. 9. 2019	7:30	sv. Jakub
	9:00	Matka Boží
	10:30	Matka Boží
So 14. 9. 2019	18:00	Matka Boží
Ne 15. 9. 2019	7:30	sv. Jakub
	9:00	sv. Jakub
	10:30	Telč - Štěpnice
So 21. 9. 2019	18:00	Matka Boží
Ne 22. 9. 2019	7:30	sv. Jakub
	9:00	sv. Jakub
	10:30	Matka Boží
So 28. 9. 2019	9:00	sv. Jakub
	18:00	Matka Boží
Ne 29. 9. 2019	7:30	sv. Jakub
	9:00	sv. Jakub
	10:30	Matka Boží

(bez záruky)

Milé sestry, milí bratři,

zdá se to neuvěřitelné, ale 27. září uplyne již deset let od chvíle, kdy naši diecézi poprvé v její historii navštívil Svatý otec. Pro mnohé, kdo byli přítomni, patří bohoslužba papeže Benedikta XVI. na tuňanském letišti pro více než sto dvacet tisíc poutníků ke stále živým vzpomínkám. Od mnoha lidí, se kterými jsem se od té doby setkal, jsem slyšel, že to pro ně byl hluboký zážitek a významná chvíle jejich života.

Papež přijel, aby nás povzbudil pro každodenní život, kde se stýká naše lidství (s radostmi i strastmi) s šancemi života v duchu evangelia. Konkrétně s vírou, nadějí a láskou, což byla témata jednotlivých dnů papežské návštěvy.

Někteří se tehdy zabývali jen vnějšími okolnostmi akce (co se kde jedlo, kolik to stálo, kolik policistů a záchranářů bylo ve službě) a jiní vnímali především to, co nám Svatý otec chtěl sdělit. V Brně Svatý otec Benedikt XVI. promlouval o naději, o kterou touží každý člověk opřít svou budoucnost. Z jeho homilie mi nejvíce utkvěla v paměti tato slova: „Historická zkušenost ukazuje, k jakým absurditám dospěje člověk, když vyloučí Boha z horizontu svých rozhodnutí a svého jednání ... Je nutné svou svobodu stále znovu a znovu zaměřovat k dobru.“ Papež se však nevyjadřoval jen k věcem náboženským, ale všeobecně lidským a jsem přesvědčen, že svým úhlem pohledu inspiroval jak katolíky či lidi vyznávající jinou víru, tak také ty, kteří se považovali za nevěřící.

V pátek 27. září 2019 v 17.30 hodin bude v katedrále slavena děkonná mše při příležitosti 10. výročí návštěvy Svatého otce Benedikta XVI. v Brně. Jste na ni všichni srdečně zváni. A prosím, abyste současného papeže Františka provázeli ve svých modlitbách a děkovali také za jeho předchůdce.

Žehná Vám

Váš biskup Vojtěch

JAK JSME PUTOVALI DO MARIAZELL

Ve dnech 21. až 23. června 2019 se čtyři telčští farníci zúčastnili pěší pouti do Mariazell. Přijali pozvání přátel z třebičské farnosti Jejkov, kteří se pravidelně - letos již 30. rokem - této pěší pouti účastní, a to společně s farníky z rakouského Paudorfu. Pout' probíhá v duchu zásad, které stanovil již v roce 1786 císař Josef II; začíná vždy v pátek po svátku Těla a krve Páně (Boží Tělo).

Třebičské a paudorfské farníky pojí dlouholeté přátelství a zejména paudorfský farář P. Udo Fischer je velkým příznivcem vzájemného sdílení českých a rakouských poutníků. Bezprostředně po sametové revoluci osobně pozval třebičské farníky, aby se připojili k pěšímu putování k Matce Boží Mariazellské. Ruku v ruce s tímto pozváním šla ze strany paudorfské farnosti i „péče o třebičské poutníky“ – zajištění ubytování a stravy po celou dobu putování.

A jak vlastní pout' probíhala? Vycházeli jsme v pátek v časných ranních hodinách z Paudorfu, přesněji po přivítání všech poutníků v místním kostele sv. Altmanna a posílení požehnáním na cestu. Procesí k Matce Boží Mariazellské tvořila asi stovka poutníků, z toho z třebičské a telčské farnosti nás bylo 28 (nejmladšímu bylo 10 let). První den jsme putovali přes Geresdorf (zde nás čekal výborný oběd) do Rabensteinu, kde jsme vpoledne první poutní den zakončili v místním kostele mši svatou a společnou večeří na faře. Těm, kteří by po sluncem a potem prosyceném dni potřebovali ošetření, pomáhali u kostela již čekající zdravotníci. Putováním utmáčená těla jsme složili v místní tělocvičně, která byla vybavená lépe, než mnohé turistické ubytovny u nás. Spánek přišel rychle, v nohách jsme měli 43 km. Noc však byla velmi krátká, neboť již v 5:30 na nás čekala snídaně a po ní druhý poutní den. Po požehnání na cestu jsme se vydali nádhernou krajinou proti toku řeky Pielach. Zatímco první den putování byl terén až stereotypně rovinatý, druhý den jsme si na „alpské kopečky“ nemohli stě-

žovat. Bylo jich požehnaně. Za obcí Schwarzenbach, kde jsme poobědvali, začalo jít skutečně „do tuhého.“ Během odpoledne jsme vystoupali z nadmořské výšky cca 700 m do 1100 m nad mořem. Druhý poutní den končil vysoko v horách, v horské vesničce Annaberg. Poděkovali jsme za něj při mši svaté v kostele sv. Anny. Večeři i nocleh jsme měli zajištěny v mládežnické ubytovně (takový malý hotel). Nohy nás nebolely, přestože jsme ten den ušli v horském terénu celkem 33 km. Třetí, poslední den našeho putování začínal - jak jinak, než - v časných ranních hodinách požehnáním na cestu. A zatímco předchozí dva dny nás provázelo nejprve horké slunečné počasí, vystřídané v horách příjemným ochlazením, byla pro nás na třetí den připravena varianta počasí číslo tři – mrholení a déšť. Naštěstí už terén nebyl tak náročný a cíl naší pouti byl vzdálený pouhých 23 kilometrů. Během tří dnů se počet poutníků zvyšoval, neboť cestou se přidávali další a další, a tak se naše procesí rozrostlo až na téměř dvě stě poutníků. Do Mariazell jsme vcházeli v neděli před polednem, za zvuku chrámových zvonů, zpěvu mariánských písní, přivítání místními farníky. Po několika chodovém obědě v restauraci a krátkém odpočinku jsme se přesunuli do baziliky, kde jsme u Milostného oltáře slavili společně děkovnou mši svatou. Odpoledne nás speciální autobus převezl zpět do Paudorfu, kde pro nás připravili místní farníci bohaté občerstvení. Z paudorfské fary jsme do svých domovů odjžděli ve večerních hodinách.

Ohlédneme-li se za naším téměř 100 km putováním, jsme rádi, že jsme pozvání třebičských poutníků přijali – pout' nám byla posilou a radostí. Neprožili jsme pouhé společné překonání potřebné vzdálenosti, ale společenství poutníků - v každodenní modlitbě růžencových tajemství (vždy každý 2. a 4. desátek jsme se modlili v češtině, poutníci nesli aparaturu pro ozvučení), společně slavených mší svatých (čtení, evangelia a přímluvy byly v německém i českém jazyce) a společném zpěvu (měly jsme k dispozici i rakouské zpěvníky). Atmosféra pouti byla nezapomenutelná – setkali jsme se se srdečnými a přátelskými lidmi, nikdo z českých poutníků netrpěl žádnou jazykovou bariérou, všude nás přijali velmi vstřícně a pohostinně. Čeští poutníci, kteří putovali již poněkolkáté, měli mezi farníky z Paudorfu řadu známých a přátel.

„Třešničkou na dortu,“ ale velmi důležitou, byla úžasná organizace pouti ze strany paudorfské farnosti – měli jsme zajištěno celodenní stravování (snídaně, obědy, večeře), noclehy i dopravu zpět do Paudorfu. Po celou dobu putování nás doprovázela tři vozidla, která vezla naše zavazadla a velmi rádi jsme viděli u cesty stát další vozidlo, které nás provázelo, a to s občerstvením (v nabídce byla voda, víno, sirup, případně čaj, ale i drobné pochutiny).

Prostě, bylo to nezapomenutelné putování a dá-li Pán, přidáme se k paudorfskému procesí znovu. A jestli je vám líto, že jste na takové pouti nikdy nebyli, nezapomejte a putujte k Matce Boží Mariazellské příští rok s námi, rozšíříme řady českých poutníků – víkend po slavnosti Těla a krve Páně.

BoTr

Zpráva z jednoty Orla

Boscorun

Věta „Odpočíneme si až v nebi“, jejíž autorem je svatý Jan Bosco se stala inspirací partě Salesiánů, kteří se rozhodli během 8 let oběhnout všechna významná salesiánská místa v České republice. Tato výzva inspirovala Davida Kováře a Davida Jarolímka natolik, že se rozhodli tohoto dlouhého štafetového běhu zúčastnit. Původně jsme měli představu, že složíme tým s telčských Orlů a Salesiánů, ale nenašlo se dostatek odvážlivců a ti co odvahu měli byli v termínu závodů zaneprázdnění. Nakonec dva iniciátory doplnili ještě Zdeněk Jonák z Vyskytné, Honza Ondráček z Jihlavy a Lukáš Krula z Třebíče. Na trať dlouhou 238 km nás bylo krutě málo. Jako zásah shůry nám těsně před startem, který byl

plánovaný na pátek 23. srpna, přišla nabídka od pořadatelů, že i jeden z tradičních účastníků má problém s počtem, jestli se nechceme spojit. Bez váhání jsme souhlasili a stali se členy týmu „Adam to již doběhne“. A bylo to správné rozhodnutí. Nejen že nás bylo najednou dvakrát tolik, ale kluci nám předali spoustu těžce nabytých zkušeností z předchozích let. Příjemným překvapením bylo, že na startu v Sebranicích nedaleko Poličky jsme se sešli s Vaškem Bočkovým, který běžel za tým brněnského vysokoškolského spolča.

Příjemná atmosféra akce byla cítit hned od začátku. Místo velké rivality se staří známí vítali, před startem jsme dostali požehnání od místního kněze a přestože se jedná o štafetový závod, startovali jsme všichni najednou a i doběhnout měl celý tým společně. Na trati byli pouze dva checkpointy, jinak se předpokládal fair play přístup závodníků.

Hned po startu v 17 hodin se trať vlnila nádherným, ale obtížným terénem na pokraji Žďárských vrchů. Cestou na nás čekalo kamenné město, rozpálené silnice, ale i přírodní park Údolí Novohradky. O půl jedenácté v noci kousek jižně od Chrudimy s něco víc než 50ti kilometry v nohách jsme štafetovou vlajku předali druhé půlce týmu. Zbývalo nám zaregistrovat se na checkpointu u salesiánského střediska v Pardubicích a přejet do Lázní Bohdaneč, kde jsme doufali, že si pár hodin zdřímne. Moc klidu ale nebylo. Kontrolovala nás nejdřív městská a pak i státní policie a kluci se ukázali jako pěkní rychlíci. Ve dvě hodiny v noci nám dali echo, ať se připravíme.

Nic naplat, vše sbalit, rozcvičit se, zahřát a za chvíli je tu běžec s praporkem a Lukáš vyráží na trať. U Kladrub jsme

seběhli zpět k Labi a dál nás čekala převážně rovinatá trať, což byla velmi příjemná změna. Běh v noci lesem sám jen s čelovkou a mapou v mobilu je opravdu zajímavý zážitek, ale nejkrásnější bylo, když se v polabí začalo rozednívat. Po dalších 50 kilometrech po sedmé hodině ranní jsme předávali štafetovou vlaječku na kraji Kolína zpět klukům z Moravy. Čekalo nás příjemných 5 hodin odpočinku. V Poděbradech na checkpointu jsme dali polévku, hrozny a banány a dozvěděli jsme se, že první týmy byly na přívozu u Osečka ještě před jeho otevřením, takže jejich běžci museli Labe přeplavat. Uf, snad to kluci z druhého auta zvládnou.

V Čelákovících na další předávce jsme se dozvěděli, že se jim podařilo předběhnout třetí tým. Nálada je skvělá. Měníme taktiku a posledních 35 km do cíle poběžíme naplno. Budeme střídát po 1 až 2 kilometrech, abychom drželi maximální tempo. Je to hektické, ale vyplácí se to. Brzy je necháváme daleko za sebou. O to větší překvapení je, když na dvacátém kilometru před cílem si Stošestka bere zpět třetí místo a to v neuvěřitelném tempu, kterému opravdu nestihnáme. Až v cíli se dozvíme, že nám utečou na 20 kilometrech o 20 minut. Nezbyvá, než smeknout a poblahopřát jim.

Proběhneme Brandýsem nad Labem, mezi naváděcími světly letiště ve Kbelech a vnoříme se do mumraje Pražských ulic. Vysočany, Prosek, Libeň a jako celý tým se sejdem 300m před cílem u ob-

chodu Albert tak, jak jsme se domluvili. Dál už společně. Za velkého potlesku a aplausu 3 týmů, které doběhly před námi, protínáme cílovou pásku před salesiánským střediskem v Kobilisích. Jsme v cíli. Unavení, ale spokojení. Adam to letos doběhl. 238 km polabím v čase 22 hodin a 25 minut. Se ztrátou 2 hodin a 50 minut na vítězných českobudějovický tým 44k běží. A s náskokem více než 4 hodin před pátým brněnským týmem. Ten měl nakonec ale největší aplaus. Uličku s potleskem jim totiž dělaly všechny 4 týmy, které byly v cíli.

Boscorun má salesiánského ducha, tak doufám, že se nám podaří příští rok pokračovat z Kobylis zas dál. A vy se zatím můžete podívat na autentické postřehy přímo z tratě na webové stránce <https://boscorun.tumblr.com>

Florbal pro radost

Chcete, aby vaše děti provozovaly moderní aktivní sport, který plně rozvíjí motoriku celého těla a podporuje fyzickou zdatnost? Ale nechcete z nich sportovní profesionály? V novém školním roce Orel ve spolupráci s DDM Telč opět otevírá **kroužky nesoutěžního florbalu** pro holky i kluky ve 4 věkových kategoriích:

Přípravka 2014 – 2012

Elévové 2011 – 2009

Kluci a holky dohromady. V **tělocvičně gymnázia v pondělí od 17:00. První schůzka 16. září.**

Mladší žáci, žákyně 2008 – 2006

Starší žáci, žákyně 2005 – 2004

V hale Sokola ve čtvrtek od 18:00. První schůzka 19. září.

Pod vedením zkušených trenérů. V případě potřeby dětem vybavení do začátku zapůjčíme. Nováček si může přijít florbal nezávazně vyzkoušet. První měsíc může hrát zdarma a bez přihlášky. Podrobnosti na tel. 602661023 nebo na www.oreltelec.cz/florbal.

Orel jednota Telč a Kočovní divadlo Ad Hoc vás zvou
Na komediální operní drama

ZMRAZOVÁČ

Neděle 28. 9. 2019 v 19.30 v Orlovně, Telč, Jihlavská 77
Vstupné 120,-
Bar otevřený od 19.00

Divadelní hra Il Congelatore vtáhne publikum do USA za podivných časů prohibice. Ve třech jednáních vypráví o osudech dobře etablovaného mafiánského klanu a sleduje cesty přistěhovalců v Novém světě.

KOMEDIÁLNÍ OPERNÍ DRAMA plné napětí a morálních dilemat je prošpikováno hudebním géniem Verdiho, Pucciniho, Leoncavala, Bizeta a dalších mistrů. Romance a akce, živý orchestr, mrtvé mrtvolky. Přežijte v časech kmotrů a možná přijde i happy end. V sále je přísně zakázána konzumace zmrzliny!

Hrají:

Zdeněk Melín Pivello, kytara

Dominika Jíchová Carmaid, saxofon

Jiří Vedral Don, klávesy

Klára Šidlová Algida, zobcové flétny

Adam Caha Marco Dallici, housle
Kateřina Fafilková Vito Barti, zobcové flétny
Petr Mikulka Policista, kapitán, kytara
Lukáš Habanec hateman, reverend, klávesy
Aneřka Habancová host, příčná flétna, zobcová flétna
František Hrubý / Veronika Galdová lodník, housle
Jan Duchek synovec, titulky

Libreto: Jan Duchek

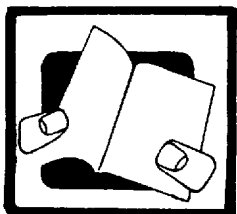
Dirigent a hudební nastudování: Lukáš Habanec

Scénografie a kostýmy: Aneřka Habancová

Délka představení: 100 minut (hraje se s přestávkou 15 min.)

Hudba: Georges Bizet, Leoř Janáček, Wolfgang Amadeus Mozart, Giacomo Puccini, Bedřich Smetana, Giuseppe Verdi, Ruggero Leoncavallo, Eduardo di Capua, Ernesto De Curtis, Lukáš Habanec, Gioachino Rossini, Jacques Offenbach

Kočovné divadlo Ad Hoc je seskupením hudebních a divadelních nadřenců, kteří část svého volného řasu věnují prknům, která znamenají svět. Divadelní soubor Ad Hoc nemá řádnou domovskou scénu a vyskytuje se nepravidelně v různých menřích divadlech a klubech po celé republice. řlenové souboru jsou z různých měst i krajů. Dohromady je pojí dlouholeté řátelství a radost z divadla.

Z farní knihovny

Lžička medu- Cesta k prvnímu svatému přijímání – autorka Lene Mayer-Skumanzová

Obyčejně neobyčejný příběh o tom, jak Bůh tiše promlouvá do dětských duří. Skrze přírodu, skrze kamarády, skrze události a vztahy v nejbliřší rodině. Někdy i skrze okolní svět, v němž je tak krásné, ale občas i náročné řít. Skupinka dětí se připravuje na první svaté přijímání. řředem dění je Julie a její kamarád řtěpán. Jeho dědeček chová včely a vyrábí

vynikající med, který si děti vychutnávají po lžičkách. Tak jako objevují chuť medu a úžasné věci ze řivota včel, přicházejí děti postupně na chuť i Bořím věcem.

V Boří reřii –Rozhovor s Frantiřkem Radkovským – autor Tomáš Kutil

Kvůli svému katolickému původu se málem nedostal na střední řkolu. Pro přijetí na matfyz psal jeho otec prezidentu Zápotockému. Kvůli jeho přijetí do semináře intervenoval arcibiskup Tomášek až u ministra řkolství. A jednoduché to neměl ani později jako kněz v západních řechách. řivot Frantiřka Radkovského byl plný překážek, on je ale s Boří pomocí dovedl vřdy překonat. „Pečlivě si mě připravoval. Vře, co jsem zařil a naučil se, se mi později hodilo. Bylo to zkrátka v Boří reřii,“ říká skromně. V kniřním rozhovoru popisuje svou cestu k biskupské službě i zakládání plzeňské diecéze takřikající na zelené louce. Co mu pomohlo přeřkat a bez větří úhony přeřít dobu nesvobody? Kde leží duchovní řáklady jeho řivota? Odkud čerpá potřebný nadřled i rozhled? Co považuje za největří úspěchy v hledání porozumění mezi církvemi, ve kterém se tak angařoval? Bylo těžké předat diecézi svému nástupci? A proč tak rád hovoří o Turínském plátně?

řtenář v knize nenajde jen vzpomínky. Biskup František se dívá dopředu a uvažuje o výzvách, které stojí před církví i společností.

Mike a Lili - Když dva jsou náhle tři- autorka Lenka řeřková

Michal Nikl („Mike“) je vysokořkolák z moravské katolické rodiny a s Bohem to už dávno vzdal. Když mu zemře táta, jde do hospody a stráví noc s neznámou dívkou. Netuří přitom, že mu brzy padne

do oka hodná a věřící Liliana Kučerová („Lili“). Oba se brzy octnou na velké řivotní křiřovatce. Mike si chce dát řivot do pořádku, aby měl Lili co nabídnout. Pro Lili je to první vážný vztah, a tak se zdráhá začít si s někým, kdo má za sebou „opileckou noc“. Ona neznámá dívka se jmenuje Monika. S vřrou se moc nekomarádí, řije s rozvedenou matkou v luxusním domě a neví, co si počít se řivotem. Když zjistí, že noc s Michalem má své následky, řivot vřech tří dostane grády...Jak se propletou jejich vztahy? Jak se na ně bude tvářit jejich nejbliřší okolí? A co člověka může přivést k dobrému rozhodnutí, i když je zrovna ve velmi složité situaci? Přečtete si příběh o vítězstvích i prohrách mladých lidí, jejich lásce, zmatcích, odlišném vnímání reality i vzájemné podpoře.

Církevní řkoly na území brněnského biskupství

Gymnázia

Biskupské gymnázium Brno a mateřská řkola

Barvičova 85, 602 00 Brno, tel. 543 429 101

řřizovatel: Biskupství brněnské, Petrov 8, 601 43 Brno

Katolické gymnázium řřebíř

Otmarova 22, 674 01 řřebíř, tel. 568 840 547

řřizovatel: Biskupství brněnské, Petrov 8, 601 43 Brno

Biskupské gymnázium řřďár nad řázavou

U Klafárku 1, 591 01 řřďár nad řázavou, tel. 566 502 470

řřizovatel: Nábořenské společenství Adolpha Kolpinga řřďár nad řázavou

Cyřilometodějské gymnázium a střední odborná řkola pedagogická Brno

Lerchova 63, 602 00 Brno tel. 543 423 751; fax 543 233 939

řřizovatel: Kongregace sester sv. Cyřila a Metoděje, Bílého 9, 602 00 Brno

řřřední řkoly

Církevní střední zdravotnická řkola Brno s.r.o.

Grohova 16, 602 00 Brno, tel.541 210 705 ; fax 541 241 576

řřizovatel: Kongregace milosrdných sester III. řádu sv. Frantiřka pod ochranou sv. Rodiny,

Grohova 18, 602 00 Brno

řřřední řkola gastronomická Adolpha Kolpinga řřďár n./S.

U Klafárku 3, 59101 řřďár nad řázavou, tel. 566 502 470; fax: 566 622 795

řřizovatel: Nábořenské společenství Adolpha Kolpinga řřďár nad řázavou

řřřední odborná řkola sociální U Matky Boří řihlava

Fibichova 67, 586 01 řihlava, tel. 567 303 782

řřizovatel: Biskupství brněnské, Petrov 8, 601 43 Brno

řřřestřanská základní řkola řihlava

Adresa: náměstí Svobody 3, 586 01 řihlava, tel. 567 309 565

řřizovatel: Biskupství brněnské, Petrov 8, 601 43 Brno

Důležitým prvkem církevních řkol je orientace na celistvý rozvoj osobnosti a přesah do duchovní oblasti. Vedle aktivit zaměřených dovnitř řkoly pořádá větřina řkol např. bohoslužby, přednářky, semináře ři divadelní představení pro řirokou veřejnost. Nikomu vřak pedagogové ani řkolní kaplani vřiru nevnučují, ale respektují svobodu vyznání a svědomí dětí i jejich rodin,

Uzávěrka přířtího řísla je v neděli 22. 9. 2019

Neprodejně, pro vnitřní potřebu farnosti vydává řřímskokatolická farnost řelč – www.farnost-telc.cz

Přířpěvky prosíme zasílat na e-mail: k.kamenik@post.cz

